

УДК 343.13

Клепка Дар'я Ігорівна –

кандидат юридичних наук, асистент кафедри кримінального процесу
Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

Daria I. Klepka –

candidate of science of law,
assistant of the department of criminal process
Yaroslav Mudriy National Law University
(77 Pushkinska Street, Kharkiv, 61024, Ukraine)

Деякі питання вдосконалення чинного кримінального процесуального законодавства України щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності під час досудового розслідування

У статті розглянуто положення чинного кримінального процесуального законодавства щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності під час досудового розслідування. Обґрунтовано неефективність оскарження рішень, дій чи бездіяльності, якими завдано шкоди правам або законним інтересам особи під час досудового розслідування у підготовчому провадженні.

Ключові слова: оскарження, рішення, дія, бездіяльність, засіб захисту, підготовче провадження, досудове розслідування.

В статье рассмотрены положения действующего уголовного процессуального законодательства касаясь обжалования решений, действий или бездействия во время досудебного расследования. Обоснованно неэффективность обжалования решений, действий или бездействия, причинивших вред правам или законным интересам лица во время досудебного расследования в подготовительном производстве.

Ключевые слова: обжалование, решение, действие, бездействие, средство защиты, подготовительное производство, досудебное расследование.

D.I. Klepka Some Issues of Improvement Current Criminal Procedural Legislation on Appeal against Decisions, Actions or Inactivity during the Pre-Trial Investigation

The right to appeal procedural decisions, actions or inactivity of the investigating judge, prosecutor, investigator is one of the most important guarantees of the protection of the rights and freedoms of the person during the pre-trial investigation. The article examined improvements of the current criminal procedural law on appeal decisions, actions or inactivity during the pre-trial investigation. There was considered the scientific points of view on the criteria for urgent judicial control. The article also considered the criteria for an effective remedy in accordance to the Art. 13 of the The European Convention on Human Rights and Practices of the European Court of Human Rights, which include: the theoretical efficiency, the adequacy of the remedy, the availability of the remedy, the practicality of the remedy, the efficiency of the remedy, the independence and impartiality of the national authority when applied means of protection. There was substantiated that the ineffectiveness of the appeal of decisions, actions or inactivity, which violate of the rights and freedoms of the person during the pre-trial investigation in the preparatory proceedings.

The author paid special attention to analysis of the practice of national courts regarding the consideration of complaints about decisions, actions or inactivity, which violate of the rights and freedoms of the person during the pre-trial investigation in the preparatory proceedings. In the article was researched the task of preparatory proceedings. It was noted that the current CPC of Ukraine does not provide for the procedure for considering complaints about decisions, actions or inactivity in preparatory proceedings. Part 2 of the article 303 CCP Ukraine was proposed excluded.

Keywords: appeal, decision, action, inactivity, remedy, preparatory proceedings, pre-trial investigation.

Постановка проблеми. Право на оскарження процесуальних рішень, дій чи бездіяльності слідчого судді, прокурора, слідчого є однією із найважливіших гарантій захисту прав та свобод особи під час досудового розслідування. Та не зважаючи на триваючий процес вдосконалення чинного Кримінального процесуального кодексу (далі КПК) України в частині оскарження рішень, дій чи бездіяльності під час досудового розслідування. Як свідчить правозастосовна практика, лишилися питання, які не знайшли свого нормативного вирішення. Найвизначнішими також є прогалини та колізії правового регулювання, що викликає істотні складнощі при застосуванні передбачених засобів захисту. Про недосконалість національного механізму реалізації цього права свідчить практика Європейського суду з прав людини ((Далі ЄСПЛ)Рішення ЄСПЛ «Меріт проти України», «Кузьменко проти України», тощо).

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вагомий внесок у дослідження проблеми оскарження рішень, дій чи бездіяльності під час досудового розслідування зробили вітчизняні правники та представники зарубіжної правової науки О.К. Антонович, О.М. Артамонов, В. М. Беднарська, В. Д. Берназ, С. В. Белобородов, Н. Р. Бобченко, В. Л. Будніков, І. В. Гловюк, Ю. М. Грошевий, Н. В. Григор'єва, М. О. Колоколов, Д. Є. Крикливець, Н. С. Куришева, В. І. Летучих, В. Т. Маляренко, В. І. Маринів, О. В. Носкова, С. О. Пшенічко, Ю. В. Скрипіна, С. М. Смоков, А. Р. Туманянц, Г. В. Федотова, В. І. Чорнобук, С. Л. Шаренко, О. Г. Шило, М. Є. Шумило, О. Г. Яновська та ін.

Невирішені раніше проблеми. Незважаючи на наявність значної кількості наукових досліджень, які тією чи іншою мірою стосуються заявленої проблематики, багато існуючих практико-прикладних та наукових проблем у цій сфері не знайшли свого вирішення, що негативно позначається на захисті прав особи під час досудового розслідування. Однією з таких проблем є розгляд скарг на рішення, дії чи бездіяльність, якими під час досудового розслідування завдано шкоди правам або законним інтересам особи, у підготовчому провадженні.

Мета статті. Дослідження порядку оскарження рішень, дій чи бездіяльності, якими завдано шкоду правам або законним інтересам особи під час досудового розслідування у підготовчому провадженні в контексті практики ЄСПЛ.

Виклад основного матеріалу. Так, відповідно до ч. 1 ст. 303 КПК України під час досудового розслідування оскарженню підлягають 1) бездіяльність слідчого, прокурора, яка полягає у невнесенні відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань після отримання заяви чи повідомлення про кримінальне правопорушення, у неповному тимчасово вилученого майна згідно з вимогами статті 169 цього Кодексу, а також у нездійсненні інших процесуальних дій, які він зобов'язаний вчинити у визначений цим Кодексом строк; 2) рішення слідчого, прокурора про зупинення досудового розслідування; 3) рішення слідчого про закриття кримінального провадження; 4) рішення прокурора про закриття кримінального провадження та/або провадження щодо юридичної особи; 5) рішення прокурора, слідчого про відмову у визнанні потерпілим; 6) рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора при застосуванні заходів безпеки; 7) рішення слідчого, прокурора про відмову в задоволенні клопотання про проведення слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій; 8) рішення слідчого, прокурора про зміну порядку досудового розслідування та продовження його згідно з правилами, передбаченими главою 39 КПК України; 9-1) рішення прокурора про відмову в задоволенні скарги на недотримання розумних строків слідчим, прокурором під час досудового розслідування; 10) повідомлення слідчого, прокурора про підозру після спливу одного місяця з дня повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального проступку або двох місяців з дня повідомлення особі про підозру у вчиненні злочину, але не пізніше закриття прокурором кримінального провадження або звернення до суду із обвинувальним актом.

Відповідно до ч. 2 ст. 303 КПК України скарги на інші рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора не розглядаються під час досудового розслідування і можуть бути предметом розгляду під час підготовчого

провадження у суді згідно з правилами статей 314-316 КПК України.

Таким чином, законодавцем закріплено вичерпний перелік рішень, дій чи бездіяльності, які підлягають оскарженню під час досудового розслідування, що у науковій літературі сприймається досить критично. Необхідно наголосити, що наявність відкритого переліку в законі сприятиме підвищенню ефективності реалізації права на судовий захист у досудових стадіях кримінального процесу.

Передбачена ч. 2 ст. 303 КПК України можливість оскарження інших рішень, дій чи бездіяльності під час підготовчого провадження в суді не може забезпечити ефективний захист прав і свобод особи. Час між порушенням прав чи свобод особи та судовим розглядом такого порушення може бути таким, що відновлення прав та свобод буде неможливим.

Так, наприклад, якщо в житлі чи іншому володінні особи було проведено обшук з порушенням норм чинного законодавства, особа не має можливість захистити свої порушені права чи законні інтереси, адже КПК не передбачає можливості оскарження такої дії під час досудового розслідування.

Окрім того, публічно-правовий характер кримінального судочинства викликає необхідність вторгнення держави до сфери приватного життя людини з метою захисту прав та законних інтересів інших осіб, інтересів держави та суспільства. У ряді випадків дії та рішення органів досудового розслідування не стільки зачіпають інтереси осіб, які стають учасниками кримінальних процесуальних відносин, скільки породжують наслідки, які виходять за межі кримінального провадження, суттєво обмежуючи при цьому права та інтереси тих осіб, які не мають безпосереднього стосунку до вчиненого злочину. З цього приводу у своєму рішенні у справі «Кузьменко проти України» від 9 березня 17 року ЄСПЛ зазначає, що Уряд не представив ніяких доказів того, що заявник, який не був учасником кримінальної справи, в рамках якого було здійснено обшук його квартири, мав право порушити судові провадження за статтею 234 КПК або що його скарга, подана відповідно до цієї процедури, може бути негайно розглянута судом незалежно від того, чи встановить слідчий орган злочинця та передасть його чи її до суду і коли. Також не було доведено, що кримінальний

суд мав відповідну компетенцію для відшкодування шкоди по скарзі заявника, у тому числі, при необхідності, шляхом відшкодування збитків або застосування іншого відповідного цивільного засобу правового захисту.[1]

Тому перевірка законності та обґрунтованості такого обмеження в майбутніх судових стадіях процесу може бути не ефективним засобом відновлення порушених прав, у зв'язку із чим об'єктивно необхідним є оперативний механізм здійснення такої перевірки. [2, с. 197, 198]

В. Т. Маляренко, зазначає, що розглядаючи проблему оскарження дій (бездіяльності) та процесуальних рішень органів дізнання, слідчого і прокурора, не можна не звернути уваги, що ст. 55 Конституції, гарантує судовий захист, не встановлено конкретних процедур його здійснення і не виключено можливості судової перевірки скарг на дії та рішення органів дізнання, слідчого й прокурора і після передачі кримінальної справи до суду. [3, с. 51]

У свою чергу В. Вознюк вказав, що невідкладність оскарження до суду, а відтак і невідкладність судового контролю (перевірки) діянь та рішень органів дізнання та досудового слідства повинне мати місце при наявності суттєвого порушення (обмеження): конституційних прав і свобод особи; її суб'єктивних прав і свобод, поновлення яких у подальшому буде неможливим або утрудненим, а також за відсутності прямого зв'язку між перевіркою законності та обґрунтованості актів органів дізнання та досудового розслідування і тими питаннями, які повинен суд перевірити (вирішувати) при попередньому розгляді кримінальної справи або при розгляді її по суті. [4, с. 7]

На думку, І. В. Гловюк, критерієм встановлення невідкладного судового контролю у КПК України мають бути: порушення найважливіших прав фізичних та юридичних осіб, дозвіл на обмеження яких не дається судом, а також тих прав, які не обмежуються при застосуванні судом заходів процесуального примусу; завдання такої шкоди цим правам, що їх ефективно поновлення на подальших стадіях кримінального процесу буде неможливим або надзвичайно утрудненим; перевірка законності та обґрунтованості дій (бездіяльності), рішень

суб'єктів, які ведуть кримінальний процес, не повинна мати прямого зв'язку із тими питаннями, які вирішуються при розгляді справи по суті та постановленні акту правосуддя. [5, с. 113]

Така точка зору обстоюється і в практиці ЄСПЛ. Основною складовою права на суд є право доступу, в тому розумінні, що особі має бути забезпечена можливість звернутись до суду для вирішення певного питання, і що з боку держави не повинні чинитись правові чи практичні перешкоди для здійснення цього права.

Так, у справі «Аманн проти Швейцарії» від 16.02.2000 р. зазначив, що стаття 13 Конвенції вимагає, щоб кожен, хто вважає себе потерпілим внаслідок заходу, який, на його думку, суперечив Конвенції, мав право на засіб правового захисту у відповідному національному органі для вирішення свого спору, а в разі позитивного вирішення — для одержання відшкодування шкоди. [6]

ЄСПЛ нагадує, що стаття 13 Конвенції гарантує доступність на національному рівні засобу захисту, здатного втілити в життя сутність прав та свобод за Конвенцією, у якому б вигляді вони не забезпечувались у національній правовій системі. [7, с. 90]

До того ж стаття 13 Конвенції вважається порушеною, якщо певна установа чи державний орган приймають рішення, яке неможливо оскаржити або якщо його оскарження є неефективним. [7, с. 92]

У рішенні ЄСПЛ від 26 січня 2006 г. «Міхеєв проти Росії» (скарга № 77617/01) передбачено, що скарга може бути визнана прийнятною, якщо внутрішні засоби правового захисту не вичерпані але не ефективні. Це означає, що особа, залучена до сфери кримінального процесу, якщо його права та законні інтереси порушені на досудових стадія, а існуючий внутрішньодержавний інститут оскарження на досудових стадіях не є ефективним, має право звернутися зі скаргою до ЄСПЛ. [8, с. 50-51]

У контексті зазначеної проблеми, ЄСПЛ виокремлює наступні критерії ефективності засобів захисту:

1. Доступність засобу захисту. Зазначена умова полягає у тому, що, по перше, особа повинна мати можливість скористатись

запропонованим засобом захисту персонально (безпосередньо), по-друге, така можливість не повинна зазнавати невинуватених юридичних обмежень, по-третє, ця можливість має бути реальною, а не декларативною, суто теоретичною.

2. Теоретична результативність (перспективність) засобу захисту. Зазначена умова ефективності засобу захисту полягає у тому, що його використання повинно передбачати хоча б теоретичну можливість досягнення необхідного результату.

3. Адекватність засобу захисту. Право людини має бути «озброєне» таким матеріально-правовим способом захисту, який припинить це порушення, якщо воно ще триває, або ж належним чином ліквідує небезпеку такого порушення; а головне — адекватно відновить порушене право.

4. Достатність засобу захисту. Суть даної умови ефективності зводиться до того, що використання аналізованого засобу захисту має бути цілком *достатнім* для досягнення необхідного результату.

5. Практичність засобу захисту. така умова ефективності як *практичність* вимагає, щоб засіб захисту був ефективним не лише в теорії, але й на практиці. [7, с. 130, 132] Як неодноразово відзначав Суд, Конвенція має на меті гарантувати права, які є не теоретичними та ілюзорними, а саме практичними та здійсненними. [9]

6. Оперативність засобу захисту. Будь-який засіб захисту вважатиметься ефективним лише тоді, якщо його використання призведе до необхідного результату *у розумні строки*. Якщо ж досягнення відповідного результату — захисту права людини — надмірно і безпідставно розтягується в часі, то такий засіб захисту може бути визнано неоперативним, а тому й неефективним.

7. Незалежність та неупередженість національного органу при застосуванні засобу захисту. Нарешті, кумулятивною умовою ефективності національного юридичного засобу захисту є гарантія незалежності, неупередженості та безсторонності того органу, який застосовує цей засіб. [7, с. 135]

Тож з огляду на практику ЄСПЛ, вважаємо, що оскарження рішень, дій чи бездіяльності, якими порушено права та законні

інтереси особи під час досудового розслідування у підготовчому провадженні, у більшості випадків може виявитися недоцільним та неефективним.

Такої ж точки зору дотримуються В. Т. Нор та Д. Є. Крикливець, які зазначають, що надання можливості оскаржити невизначеного кола рішень, дій чи бездіяльності слідчого, прокурора під час підготовчого провадження у суді, безспірно, є позитивною зміною, оскільки несе у собі ще один самостійний механізм судового захисту, проте скарга розглядається вже після закінчення досудового розслідування, а тому втрачається оперативність судового захисту. [10, с. 139]

Окрім того, необхідно звернути увагу, що главою 27 «Підготовче провадження» КПК України повноваження суду, щодо розгляду скарг на рішення, дії чи бездіяльність слідчого, прокурора, не передбачені. Уявляється, що така позиція законодавця є вірною.

Така позиція підтримується й практикою національних судів. Так в ухвалі Шишацького районного суду Полтавської області від 10 жовтня 2016 року суддя зазначає, що перелік питань, пов'язаних з підготовкою до судового розгляду, передбачений у ст. 315 КПК України. Розгляд скарги на дії слідчого та прокурора, які мали місце при проведенні слідчих дій, під час підготовчого судового засідання нормами КПК України не передбачений, а передбачений на досудовому провадженні (ч. 1 ст. 303 КПК України). [11] Суддя Дубенського міськрайонного суду Рівненської області в ухвалі від 07.03.2017 року звертає увагу, що підготовче судові засідання в судовому провадженні у першій інстанції є обов'язковою і самостійною стадією кримінального процесу, в якій суд визначає можливість на законних підставах призначити кримінальне провадження до судового розгляду і не може вирішувати питання щодо правомірності чи не правомірності дій поліції, допустимості/недопустимості доказів. [12]

Окрім того, підготовче провадження як окрема стадія кримінального провадження має свої власні завдання, що впливають із загальних завдань кримінального провадження, визначених у ст. 2 КПК, та забезпечують досягнення мети

кримінального процесу і реалізацію його призначення. [13, с. 4]

У науковій літературі поширеною є думка про те, що в цій стадії вирішується дві групи завдань: щодо перевірки процесуальних підстав для призначення судового розгляду, а також щодо підготовки до розгляду матеріалів кримінального провадження в судовому засіданні. [14, с. 87; 97, 15, с. 72-73]

Вважаємо, що такий підхід є не зовсім вірним, адже відповідно до ст. 474 КПК України якщо угоди досягнуто під час досудового розслідування, обвинувальний акт з підписаною сторонами угодою невідкладно надсилається до суду. Розгляд щодо угоди проводиться судом під час підготовчого судового засідання за обов'язкової участі сторін угоди з повідомленням інших учасників судового провадження. Згідно зі ст. 475 КПК України якщо суд переконається, що угода може бути затверджена, він ухвалює вирок, яким затверджує угоду і призначає узгоджену сторонами міру покарання. Таким чином у підготовчому провадженні суд може вирішити кримінально-правовий конфлікт шляхом ухвалення вироку на підставі угоди.

Тому уявляється, що завданнями підготовчого провадження є: створення необхідних умов для подальшого судового розгляду; вирішення питань, щодо можливості врегулювання кримінально-правового конфлікту; реалізація обмеженої перевіркової функції, що полягає, виключно, у перевірці судом обвинувального акту, клопотання про звільнення від кримінальної відповідальності, клопотання про застосування ПЗМХ або ПЗВХ і реєстру матеріалів досудового розслідування на предмет встановлення можливих порушень процесуальних норм, що викладені у ст.ст. 291, 292 КПК України.

Тож на підставі вище викладеного можна зробити висновок, що вирішення скарг на рішення, дії чи бездіяльність під час досудового розслідування не відноситься до жодного з завдань підготовчого провадження.

Висновки. Таким чином вважаємо доцільним виключити із передбаченого ст. 303 КПК порядку оскарження, посилання на можливість розгляду скарг під час підготовчого провадження.

Список використаних джерел:

1. Рішення Європейського суду з прав людини у справі «Кузьменко проти України» від 09 березня 2017 року URL: https://protocol.ua/ua/rishennya_espl_kuzmenko_prot_i_ukraini/ (дата звернення 20.10.2018)
2. Шило О.Г. Теоретико-прикладні основи реалізації конституційного права людини і громадянина на судовий захист у досудовому провадженні в кримінальному процесі України: монографія. Харків: Право, 2011. 464 с.
3. Маляренко В.Т. Про оскарження дій (бездіяльності) та процесуальних рішень органів дізнання, слідчого і прокурора. *Вісник Верховного Суду України*. 2001. № 6. С. 50-53.
4. Вознюк В. Оскарження дій органів досудового слідства. *Юридичний вісник України*. 2002. 23-29 берез. С.7.
5. Гловюк І.В. Судова діяльність у досудових стадіях кримінального процесу: теорія і практика: монографія. Одеса: Фенікс, 2010. 232 с.
6. Рішення Суду у справі «Аманн проти Швейцарії» від 16.02.2000р. URL: <http://www.echr.coe.int> (дата звернення: 15.09.2018).
7. Пашук Тарас Ігорович. Право людини на ефективний державний захист її прав та свобод: дис. ... канд. юрид. наук. Львів, 2006. 195 с.
8. Антонович Е.К. Інститут обжалования на досудебных стадиях уголовного процесса: дис. ... канд. юрид. наук. Москва, 2009. 244 с.
9. Рішення Європейського Суду у справі «Йерли проти Ірландії» від 9.10.1979. URL: <http://www.echr.coe.int> (дата звернення: 17.10.2018).
10. Нор В.Т., Крикливець Д.Є. Реалізація засади змагальності під час розгляду скарг слідчим суддею: монографія. Львів : Видавництво ТзОВ «Колір ПРО», 2017. 376 с.
11. Ухвала Шишацького районного суду Полтавської області від 10 жовтня 2016 р., судова справа № 551/941/16-к URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/66613454> (дата звернення: 15.11.2016).
12. Ухвала Дубенського міськрайонного суду Рівненської області в ухвалі від 07 березня 2017 р., судова справа № 570/328/17 URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/66613544> (дата звернення: 15.03.2017).
13. Сиза Н.П. Завдання суду в стадії підготовчого провадження у кримінальному процесі України. *Часопис Національного університету «Острозька академія»*. Серія «Право». 2014. №2(10). URL: <http://lj.oa.edu.ua/articles/2014/n2/14snpkpu.pdf> (дата звернення: 15.02.2015).
14. Єні О.В. Підготовче провадження як елемент судового провадження в суді першої інстанції. *Часопис Київського університету права*. 2013. № 2. С. 286-289.
15. Лобойко Л.М. Стадії кримінального процесу: навчальний посібник. Київ: Центр навчальної літератури, 2005. 176 с.

References:

1. Rishennia Yevropeiskoho sudu z prav liudyny u spravi “Kuzmenko proty Ukrainy” vid 09 bereznia 2017 roku URL: https://protocol.ua/ua/rishennya_espl_kuzmenko_prot_i_ukraini/ (data zvernennia 20.10.2018)
2. Shylo O.H. Teoretyko-prykladni osnovy realizatsii konstytutsiinoho prava liudyny i hromadianyna na sudovyi zakhyst u dosudovomu provadzhenni v kryminalnomu protsesi Ukrainy: monohrafiia. Kharkiv: Pravo, 2011. 464 s.
3. Maliarenko V.T. Pro oskarzhennia dii (bezdiialnosti) ta protsesualnykh rishen orhaniv diznannia, slidchoho i prokurora. *Visnyk Verkhovnoho Sudu Ukrainy*. 2001. № 6. S. 50-53.
4. Vozniuk V. Oskarzhennia dii orhaniv dosudovoho slidstva. *Yurydychnyi visnyk Ukrainy*. 2002. 23-29 berez. S.7.
5. Hloviuk I.V. Sudova diialnist u dosudovykh stadiiakh kryminalnoho protsesu: teoriia i praktyka: monohrafiia. Odesa: Feniks, 2010. 232 s.
6. Rishennia Sudu u spravi “Amann proty Shveitsarii” vid 16.02.2000r. URL: <http://www.echr.coe.int> (data zvernennia: 15.09.2018).

7. Pashuk Taras Ihorovych. Pravo liudyny na efektyvnyi derzhavnyi zakhyst yii prav ta svobod: dys. ... kand. yuryd. nauk. Lviv, 2006. 195 s.
8. Antonovych E.K. Ynstytut obzhalovanyia na dosudebnykh stadiakh uholovnoho protsessa: dys. ... kand. yuryd. nauk. Moskva, 2009. 244 s.
9. Rishennia Yevropeiskoho Sudu u spravi “Ierly proty Irlandii” vid 9.10.1979. URL: <http://www.echr.coe.int> (data zvernennia: 17.10.2018).
10. Nor V.T., Kryklyvets D.Ye. Realizatsiia zasady zmahalnosti pid chas rozghliadu skarh slidchym suddeiu: monohrafiia. Lviv : Vydavnytstvo TzOV “Kolir PRO”, 2017. 376 s.
11. Ukhvala Shyshatskoho raionnoho sudu Poltavskoi oblasti vid 10 zhovtnia 2016 r., sudova sprava № 551/941/16-k URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/66613454> (data zvernennia: 15.11.2016).
12. Ukhvala Dubenskoho miskraionnoho sudu Rivnenskoï oblasti v ukhvali vid 07 bereznia 2017 r., sudova sprava № 570/328/17 URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/66613544> (data zvernennia: 15.03.2017).
13. Syza N.P. Zavdannia sudu v stadii pidhotovchoho provadzhennia u kryminalnomu protsesi Ukrainy. *Chasopys Natsionalnoho universytetu “Ostrozka akademiia”. Seriia “Pravo”*. 2014. №2(10). URL: <http://lj.oa.edu.ua/articles/2014/n2/14snpkpu.pdf> (data zvernennia: 15.02.2015).
14. Yeni O.V. Pidhotovche provadzhennia yak element sudovoho provadzhennia v sudi pershoi instantsii. *Chasopys Kyivskoho universytetu prava*. 2013. № 2. S. 286-289.
15. Loboiko L.M. Stadii kryminalnoho protsesu: navchalnyi posibnyk. Kyiv: Tsentr navchalnoi literatury, 2005. 176 s.